

Rozhovor s osobnosťou mesiaca DIA News pre sestry Bc. Vierou Ignácovou

Po ukončení strednej

zdravotníckej školy v odbore diétna sestra nastúpila na I. stupeň VSZaSP sv. Alžbety v Bratislave, ktorú úspešne absolvovala v odbore Sociálny pracovník so zameraním na edukáciu diabetikov. Medzi jej bohaté pracovné skúsenosti patria ambulancie, v ktorých pôsobí alebo pôsobila dlhé roky na pozícii diétnej a edukačnej sestry:

MUDr. Marek Macko, Diabetol s. r. o., MUDr. Ján Javorský, diabetologická ambulancia, DgTC Reimanus, Gréckokatolícka diecézna charita, všetko Prešov, ako aj na pozícii diétnej sestry v detskej ozdravovni Šarišský Štiavnik a NsP vo Svidníku. Súčasne je aktívnou členkou v organizáciách Regionálna komora stredných zdravotníckych pracovníkov a Zväz diabetikov Slovenska.

Čo vás priviedlo k štúdiu na zdravotnej škole a k práci diétnej sestry? Bol to odjakživa váš sen, alebo to priniesol život? Inšpiroval vás nejaký vzor?

Bol to trochu aj sen, keďže práca v zdravotníctve ma zaujímala. Moje rozhodnutie, na akú školu pôjdem, som si teda naplánovala už skôr. Mala som dokonca aj vzor, a to moju staršiu sestru, ktorá už v tom čase pracovala ako zdravotná sestra. Nastúpila som na zdravotnícku školu v Bratislave, odbor diétna sestra. Po štúdiu som pracovala v nemocnici

a neskôr aj v detskej ozdravovni v odbore diétna sestra. V súčasnosti pracujem v diabetologickej ambulancii pre pacientov s poruchou látkovej premeny a výživy. Práca diétnej sestry ma baví, a tak som sa rozhodla študovať. Študovala som popri zamestnaní na Vysokej škole zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave v odbore sociálny pracovník so zameraním na edukáciu diabetikov. Tak som získala viac vedomostí v oblasti sociálnej aj v oblasti edukácie pacientov s diabetes mellitus. Za to sa musím poďakovať aj svojmu pánu doktorovi, ktorý ma v tom stále podporoval a vychádzal mi v ústrety.

O vás je známe, že pacientov vítate s úsmevom, veľa sa s nimi rozprávate, radíte im, povzbudzujete ich. V čom spočíva tajomstvo vašej trpezlivosti, láskavosti a energie?

Možno je to tým, že práca s ľuďmi ma baví a vidím v nej zmysel. Komunikovať s pacientom je potrebné a výhodné z pohľadu jeho ďalšej liečby.

Pozorujete problém starnutia populácie a výskytu diabetu u starších ľudí aj vo vašej ambulancii? Aká je skladba vašich pacientov? Je 80-ročný človek bežný pacient vo vašej ambulancii? Máte k nim špeciálny prístup?

Áno, je to tak, v našej ambulancii máme pacientov 80- aj 85-ročných. Pacient vo veku 80 rokov je bežný pacient, no veľakrát už potrebuje asistenciu svojej najbližšej rodiny. V súčasnosti je však už bežné stretnúť v ambulancii aj pacientov v mladšom veku.

Prezradte nám niečo zo svojej životnej filozofie - čo vás naplňa šťastím, ako relaxujete a kde dobíjate baterky?

Moja filozofia je v podstate taká, že ľudia len zriedkakedy uspejú, ak ich práca nebude baviť. A väčšinu našich osobných výziev môžeme zvládnuť iba tak, že si ich rozdelíme na viacero menších cieľov. Takto sa dá predstaviť moja životná filozofia. A čo sa týka môjho relaxu, tak ten nachádzam v našej záhrade, kde si tak trochu dobíjam baterky.

Pani Ignacová, na záver nám dovoľte ešte jednu osobnú otázku súvisiacu s témou, ktorú sme rozoberali. Aký je váš medzigeneračný odkaz? Aké krédo vám odkázali vaši rodičia a čo vás naučili vaše deti, alebo mladá generácia?

Musíte byť empatickí. Vcítiť sa do pocitu človeka, či už sú to seniori alebo mladšia generácia. V prvom rade vypočuť a oboznámiť sa s problémom. Pri svojej práci sa stretávam s rôznymi situáciami, avšak najdôležitejšia je vždy komunikácia so samotným človekom a ak je to možné, aj s najbližšou rodinou. Cukrovka je ochorenie, ktoré vstúpi do života človeka nečakane. Život s ňou nie je jednoduchý. Pacientom je poskytnutá edukácia a lekár stanoví liečbu na zníženie glykémii. Ich stav sa postupne zlepšuje, ak dodržiavajú odporúčané pokyny; cítia sa lepšie, a tak po určitom čase nevenujú svojej chorobe dostatočnú pozornosť. Až kým im cukrovka nezačne spôsobovať bolesť a neprejavia sa tak aj iné ochorenia označované ako diabetické komplikácie. Vtedy pri zdravotných problémoch je potrebná komunikácia. Seniori sa tak často stávajú pre mladších oporou v týchto chvíľach zdravotných ťažkostí, a tak aj mladšia generácia potom mení svoje postoje k starším ľuďom. Pri tejto chorobe sa musí urobiť vždy viac a vydržať... pretože úspech prichádza oveľa neskôr. Moje krédo je pomoc, rada, podpora.

*Ďakujeme vám za rozhovor
Odborná redakcia DIA News*